

anmelde deres Blade, fremdeles som hidtil faa denne Fordel, der vil kunne antages at beløbe sig til mellem 100,000 og 150,000 Kr., men at det skulde være en ny Indtægt, saa meget mere som Forholdet faktisk er, at hvis Postvæsenet kun havde Omdeling af Bladene, var det en overmaade daarlig Forretning, hvad jeg senere skal komme tilbage til. Det er kun, fordi det har Besørgelsen af Breve, Pakker og Brevkort, at Postvæsenet ikke alene kan bære sig, men endog give noget Overskud, og saa meget mindre Anledning vil der være til at afskrive de 100,000—150,000 Kr., som vi forhaabentlig kunne opnaa i forøget Indtægt ved at tage Betaling for det Arbejde, som udføres for de ikke-abonnerede Blades Vedkommende.

Det er en Selvfølge, at man, samtidig med at man altsaa fandt det rigtigt at røre ved Betalingen til Postvæsenet for Arbejdet med Bladene, være sig for de abonnere som navnlig for de ikke-abbonnere Blades Vedkommende, søger at faa rettet de Mangler og Vanskeligheder, der ved Praksis have vist sig at være ved den bestaaende Ordning. Dette Forhold, at der hidtil med Hensyn til Postombæring af Blade i Betalingen har været saa store Spring som paa 1/4 Øre fra bestemte Sætter, gjorde det naturligt og selvfølgelig, at vi søgte at finde en Form, hvorunder vi kunne gøre det lettere for Postvæsenet og da navnlig ogsaa lettere for Bladudgiverne, at vi søgte at finde, hvad jeg vil kalde en glidende Skala i Stedet for den nugældende Rateskala med Hensyn til Betalingen. Det har for saa vidt været en stor Tilfredsstillelse for mig at høre Udtalelserne fra de Ordførere, der nu have haft Ordet ved anden Behandling, thi de have for mig været et tydeligt Vidnesbyrd om, at hvad Ministeriet har foreslaaet, i Virkeligheden er det mest rationelle og det eneste rigtige, og at naar Udvalget eller Udvalgets Flertal eller Mindretal paa et ikke ringe Omraade have enten forladt eller modificeret det, Ministeriet har foreslaaet, have de gjort det, vel vidende, at det, de foreslaa, ikke er til at forsvare ud fra den Betragtning, at det skulde være mere rationelt eller bedre eller mere retfærdigt, heller ikke bedre postalt set, men at det tværtimod er mere irrationelt og postalt set ikke saa forsvarligt som det af Ministeriet foreslaaede. Det er selvfølgelig en stor Tilfredsstillelse for mig, at et Udvalg, som er saa, jeg kunde maaske sige, sjældent uenigt, som dette Udvalg er, dog

enes i en fælles Opfattelse, nemlig denne, at det af Ministeriet foreslaaede helt igennem, paa alle Punkter har været det mest rationelle, det mest retfærdige og det mest forsvarlige, og at det, naar man har forladt det, er, fordi man ikke har turdet foretage saa store Forandringer i det bestaaende, som man erkender er baade uretfærdigt, urigtigt og irrationelt.

Naar jeg har kunnet give min Tilslutning til en Del af de Ændringsforslag, der ere komne frem, uagtet jeg selvfølgelig er enig med hele Udvalget i, at det, Ministeriet har foreslaaet, er langt at foretrække, er det ud fra den Erkendelse, at hvis vi ikke faa noget nyt, blive vi ved det, vi have, og saa har jeg, baade fordi vi gerne skulde have de Penge — da disse ca. 250,000 Kr. høre med til Finansplanen, kunne vi ikke saadan lade Sagen ligge, fordi vi ikke kunne opnaa det ideale —, men ogsaa fordi jeg anser det for at være en stor Fordel, baade for saa vidt angaar Spørgsmaalet om Lokalporto, som ogsaa for saa vidt angaar Avisporto, at opnaa det, som har kunnet samle hele Udvalget eller Udvalgets Flertal, desværre paa et enkelt Omraade kun Mindretallet, ment at turde give min Tilslutning dertil, naar man af Hensyn til de bestaaende Forhold ikke har turdet tage det, som man erkender er det rigtigste.

Jeg skal fatte mig saa kort som muligt og derfor ikke opholde mig ved en hel Del Enkeltheder. Jeg er enig med Udvalgets Ordfører (Jerichow) i, at det er en Fordel og gør det mere let overskueligt, naar vi faa en samlet Lov i Stedet for et Tillæg til Loven, som allerede tidligere har flere Tillæg, og jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) i, at til Trods for, at det kan se noget indviklet ud lige straks, gør den Form, Lovforslaget nu har faaet, hvor den nye Postlov foreligger som et Ændringsforslag med Underændringsforslag, tiltraadt af de Medlemmer af Udvalget, som ikke ere enige i, hvad jeg maaske maa kalde Hovedforslaget, selv om det ikke alle Vegne er Flertallet, det i Virkeligheden let for Tingets Medlemmer ved Afstemningen at tage Standpunkt til de Spørgsmaal, som maa siges at være af Interesse eller være brændende, og jeg kan derfor i saa Henseende give min Tilslutning til, at man kodificerer de af mig foreslaaede Ændringer til Postloven i det, jeg vil kalde Hovedændringsforslaget, og jeg kan straks sige, at dette Hovedændringsforslag vil jeg anbefale ærede Med-